

Rock and roll na Uršlji gori

Drevo

Modrina neba.
Med razbičanimi obrazi
belih skal drevo.
Razklano.
Strmi v nebo s suhimi vejami.

Oblaki, veter, dež.
Bodeče ga bijejo.
Po razoranem deblu
polzi kaplja za kapljo.

Modrina neba.
V belini skal drevo.
Nikdar več ne bo
ozelenelo v življenje.

Milka Bokal

*Rock and roll
in moje solze prikrite
pijane radosti;
in moja kitara,
abstraktna slika
Uršlje gore.*

*Vabim strune
v melodijo,
pojem,
se smejam
in tulim v verzih,
ko pleskam na platno,
pa sem srečen,
pa nesrečen,
umetnik,
pa tvoj obraz,
tako si lepa,
ljubica.*

*Rock and roll
strune neukrotljivo zvene,
viharji gorski
so neusmiljeni,
še barve na paleti
so ponorele od veselja
med plesi čopičev,
tople,
ognjeno zaobjele
da bi me v strasti podivjani,
hladne,
za večno oledenele
da bi me v nasmehu ljubezni.*

Hlepim

Zapredena v zelenje
hlepim po skalovju,
po raskavih oprimkih
in žgočih zavesah.

Vsrkavam divjo lepoto
in se tihotapim
skozi skalne labirinte,
kjer dremljejo samotni vrtovi.

Ko pris pem,
zadržim dih
in nagovorim veter.

Slavica Štirn

*Kitara,
abstraktna slika,
rock and roll
na Uršlji gori,
tako si lepa,
moja draga,
ko mi praviš
v smehu
rocker nor,
slikar
veselih ritmov
z gore
koroške..*

Milan Vošank